

CONCEPTVERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING D.D. 2 MAART 2017 VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING

Aanwezig de leden:

De heren Azannay (GL), Brander (PvdA), Van der Bruggen (PvdA), El Aichi (CDA), Van den Raadt (Trots Haarlem), Rutten (VVD), Spijkerman (D66) en de dames Barth (CU), Dekker (D66) Jacobsz (AP), Van Ketel (SP), Klazes (GL), Özogul (SP), Simsek (CDA), Sterenberg (VVD)

Afwezig: De heren Baaijens (AP) en Smit (OPH)

Mede aanwezig:

Mevrouw Blaauboer (secretaris), de heer Van Leeuwen (voorzitter), de heer Snoek (wethouder), de heer Botter (wethouder) mevrouw Langenacker (wethouder)

Verslag: De heer G. van der Kroon

1 Opening en mededelingen

De **voorzitter** opent de vergadering om 20.00 uur en heet aanwezigen en luisteraars welkom bij de vergadering van de commissie Samenleving.

Hij vraagt welke raadsleden willen meehelpen de raadsmarkt over de doorontwikkeling van de sociale wijkteams te organiseren. Voor deze raadsmarkt worden vertegenwoordigers van de wijkteams en het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG) uitgenodigd. De volgende commissieleden melden zich aan: de heer Spijkerman, de heer Van den Raadt, mevrouw Van Ketel en de heer Brander.

Donderdag 9 maart na de korte commissies Beheer en Bestuur is er van 19.00 – 19.45 uur een raadsmarkt voor de gehele raad over de Routekaart versnelling Duurzaamheidsprogramma.

Op maandag 13 maart is er een raadsmarkt van 18.30 tot 19.30 uur over Sociaal domein in relatie tot de jaarrekening met het doel om raadsleden te informeren over de actuele ontwikkeling en stand van zaken rondom het sociaal domein in relatie tot het jaarrekeningtraject. De heer Gerritsma van accountantskantoor PwC licht de landelijke ontwikkelingen toe. De heer Van den Hoek zal ingaan op de Haarlemse situatie en er is gelegenheid tot het stellen van vragen.

2. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

Inspreekster is mevrouw Nelemaat, voorzitter van de Participatieraad, over het rapport van de Nationale Ombudsman betreffende de klachtafhandeling sociaal domein.

Mevrouw Nelemaat wijst erop dat vanmorgen door de Nationale Ombudsman gemeld werd dat een aantal gemeenten hun zaken niet op orde heeft waar het gaat om de klachtenregelingen binnen het sociaal domein. Zij herinnert aan het ongevraagd advies van de Participatieraad van drie jaar geleden over dit onderwerp. Tot haar grote spijt is er echter nog steeds geen beweging in de goede richting. Uit de samenvatting van het rapport van de ombudsman blijken de volgende adviezen: haal de drempels weg, los de problemen op, neem een standpunt in en leer ervan.

Vanavond staat de klachtenregeling op de agenda. Haar oproep luidt er wat mee te doen. De Participatieraad heeft hiermee toch een beetje zijn gelijk gehaald, is haar conclusie.

Er zijn geen vragen vanuit de commissie aan mevrouw Nelemaat.

3. Vaststellen agenda

De **voorzitter** vraagt de commissie of agendapunt 6.8 gevoegd behandeld kan worden met agendapunt 6 en constateert dat de commissieleden daarmee instemmen.

De agenda zal worden behandeld conform de voorgestelde wijze.

4. Inventarisatie rondvraag en mededelingen van leden en collegeleden

De rondvragen worden geïnventariseerd.

Wethouder **Snoek** doet nu zijn toezegging gestand een terugkoppeling te geven op het gesprek met het nieuwe bestuur van HJS. De bestuursleden zijn goed bekend met de afspraken die gemaakt zijn met het vorige bestuur. Het bestuur zal zich inspannen de toegezegde groei van de vereniging te realiseren. Hij heeft hun alle steun van de gemeente toegezegd om deze doelstelling te realiseren.

Op de vraag van de heer **Brander** (PvdA) naar de financiële afspraken bevestigt de wethouder dat dat allemaal goed loopt. Er wordt voldaan aan alle gestelde voorwaarden.

5. Aansluiten Haarlem bij project Shelter City

Mevrouw **Klazes** (GL) benadrukt dat het nu meer dan ooit nodig is om mensen die hun leven in de waagschaal stellen om de mensenrechten te verdedigen, in staat te stellen om hun werkzaamheden voort te zetten. Zij constateert dat dergelijke bedreigingen voor Nederland niet bestaan, maar elders in de wereld een steeds nijpender probleem vormen. GroenLinks ziet het als een plicht om in Nederland onderdak te verlenen aan diegenen die in hun eigen land de mensenrechten actief verdedigen. De partij ziet een uitgelezen mogelijkheid om, als het University College een feit is, de betrokken ambassadeur onderdak te verlenen op die campus en zijn of haar werk te koppelen aan het programma van het University College. Zij is blij dat er op deze manier uitvoering wordt gegeven aan de GL-motie van destijds. Haar vraag is of de uitvoering in 2017 inderdaad in 2017 gaat plaatsvinden. Natuurlijk gaat de fractie akkoord met de afdoening van deze motie.

Mevrouw **Dekker** (D66) constateert dat wereldwijd mensenrechtenorganisaties onder druk staan. Zij meent dat Nederland meedoet aan die onderdrukking elders in de wereld door handelsbelangen vóór mensenrechten te stellen en de wet- en regelgeving zodanig in te richten dat het mogelijk wordt om al ons wapenverkeer te delen met de Amerikaanse inlichtingendienst.

Zij ziet dat mensenrechtenactivisten overal in de wereld de mensenrechten verdedigen, die men in Nederland ook zeer belangrijk vindt. Shelter City is volgens haar een win-winsituatie: een mensenrechtenactivist wordt de gelegenheid geboden om even op adem te komen en zo energie en kracht op te doen om die strijd vervolgens in het land van herkomst weer aan te gaan. Het biedt ook de gelegenheid om Haarlemmers bewust te maken van het belang van mensenrechten. D66 stemt daarom in met het aansluiten op het Shelter City-programma. Men vraagt het college wel om dit verblijf van de mensenrechtenactivist aan te grijpen om een jaarlijks terugkerend evenement met scholen, maatschappelijke organisaties en bedrijven op te zetten. Er kan aansluiting gezocht worden bij de mensenrechteneducatie van Amnesty International, bij het COC Kennemerland, Vluchtelingenwerk et cetera. Zij roept op dat Haarlem staat voor mensenrechten.

Mevrouw **Sterenbergh** (VVD) constateert dat de VVD vorig jaar niet meegedaan heeft aan de desbetreffende motie. Zij erkent daardoor nu in een lastig parket gebracht te zijn. Zij constateert dat in het publieke debat het mogelijk moet zijn om op standpunten terug te komen – want wat is anders de zin van een debat? Zij vindt dat de indieners van de motie destijds een compliment verdienen voor dit goede voorstel: de kosten zijn laag en het gebaar is groot. De VVD steunde de motie niet, maar zal dit voorstel wel degelijk steunen. Haarlem moet zich ook sterk maken voor de mensenrechten van vreedzame mensenrechtenactivisten, want zij doen dat ook.

De heer **Brander** (PvdA) heeft complimenten voor de VVD, want sinds het indienen van de motie is de wereld ook veranderd, waardoor de noodzaak om aandacht te besteden aan mensenrechten alleen maar groter is geworden.

Mevrouw **Van Ketel** (SP) benadrukt dat haar fractie heel blij is met de motie. Zij is trots Haarlem op de VVD wegens hun gewijzigde standpunt.

Wethouder **Botter** is blij met de reacties en sluit zich graag aan bij de suggestie om er een jaarlijks terugkerend event van te maken waarbij scholen en de rest van de Haarlemse maatschappij betrokken worden. Als de komende raadsvergadering dit voorstel accordeert, dan is dat een 'proof' om er meteen mee van start te gaan. Dan kan ervoor gezorgd worden dat er in 2017 al van start gegaan kan worden.

Mevrouw **Klazes** (GL) wil de tweede termijn aangrijpen om mevrouw Sterenberg een compliment te maken. Zij is trots op haar dat zij de moed opbrengt om nu op dit punt een draai te maken. De **voorzitter** concludeert dat dit een hamerstuk met stemverklaring zal zijn in de raadsvergadering.

6. Discussie subsidies basisinfrastructuur

Er is een inspreker, mevrouw De Kwant, inzake burenhulp.

Mevrouw De Kwant kiest ervoor om aan de hand van de motie Burenhulp een aantal zaken aan te kaarten, die politieke keuzes behoeven. Experimenten met een vrije aanpak ontstaan juist in de vrije ruimte door burgers, vaak zelf professionals. Als die aanpak met wat extra subsidie door de gemeente tot mooie dingen leidt, komt het vraagstuk in zicht: hoe nu verder?

In de visie op de vraag hoe de stad socialer te maken, wordt de aanpak Burenhulp ontwikkeld. Men is volop bezig in veertien buurten in Haarlem. Vanuit fondsen en sponsors wordt geld ingebracht. Zij en haar achterban geloven in de voorgestane aanpak: hij verkleint de eenzaamheid en vergroot de sociale cohesie in buurten. Er ligt een verzoek aan de gemeente om dit jaar nog 30.000 euro bij te dragen om het proces naar verzelfstandiging een eind verder te brengen.

In 2018 is er wel degelijk een organisatie nodig om de boel draaiende te houden. Maar van welke organisatie kan die bijdrage verwacht worden? Haarlem Effect kan een deel doen, maar niet alles. Er is meer nodig. Het risico bestaat daardoor dat wat opgezet is weer instort. Kunnen de burgers aangeven wat hun prioriteiten zijn en aankloppen bij organisaties die daar in hun ogen het meest geschikt voor zijn? Hoort daar budget bij? Zij hoopt op een goed debat vanavond. Zij pleit ervoor ook in gesprek te gaan met buurtbewoners en andere stakeholders. Voor de korte termijn hoopt zij dat de bijdrage van de gemeente de kanteling in de burenhulp verder op weg helpt.

De heer **Brander** (PvdA) wil weten of Haarlem Effect het eens is met DOCK dat 'burenhulp' een goed initiatief is.

Mevrouw De Kwant wijst erop dat het probleem is dat weliswaar in alle buurten gestart is met burenhulp, maar dat er collegiaal met alle betrokken organisaties moet worden samengewerkt om hetgeen is opgezet te verduurzamen.

De heer **Brander** wil weten wat mevrouw De Kwant ervan weerhoudt om dat samen met DOCK op te pakken voor de eigen wijken.

Mevrouw De Kwant houdt het erbij te stellen dat haar niets weerhoudt. Zij benadrukt verder dat wat zij aangekaart heeft niet alleen betrekking heeft op Burenhulp. Het gaat om de vraag welke aanpak gewenst wordt in de stad en wie daarover besluit.

De heer **Spijkerman** (D66) heeft allereerst een vraag over burenhulp, namelijk de mogelijke overlap van Burenhulp en BUUV. Kan mevrouw De Kwant aangeven wat de verschillen zijn en hoe die twee instrumenten elkaar versterken?

Mevrouw De Kwant antwoordt dat Burenhulp een ordeningsprincipe is: burens in de straat met een vrijwillige coördinator per straat. BUUV kan zo nodig in de arm genomen worden, maar dat geldt voor meer organisaties. BUUV is digitaal en verspreid over de hele stad.

De tweede vraag van de heer **Spijkerman** (D66) heeft te maken met de raadsmarkt met onder andere organisaties die geen subsidierelatie hebben met de gemeente. Hij heeft aan die markt overgehouden dat grote organisaties als die van mevrouw De Kwant continu met een dilemma zitten. Hij kan zich voorstellen dat er in het budget van mevrouw De Kwants organisatie weinig ruimte zit. Daarnaast zijn er kleine initiatiefnemers die de hulp van de organisatie van mevrouw De Kwant vragen bij het verder brengen van hun initiatief, zoals Burenhulp. Kan mevrouw De Kwant uitleggen hoe dat in de praktijk gaat?

Mevrouw De Kwant benadrukt dat dat verschillend is per initiatief. Zij geeft een voorbeeld leidend tot een soort samenwerkingsproject, waarbij de eigendom van het initiatief bij de initiatiefnemers blijft, maar waarbij dan gezorgd wordt dat dat initiatief een hoge vlucht kan nemen, door de professionele achterban van mevrouw De Kwants organisatie. Zij noemt meer van dat soort initiatieven, die ieder op specifieke wijze verder worden geholpen. Als zo'n initiatief vervolgens succesvol blijkt, ontstaat de vraag hoe dat initiatief dan verder gestalte te geven, want mevrouw De Kwant moet het initiatief op dat moment los laten.

Mevrouw **Jacobsz** (AP) hoort mevrouw De Kwant uitleggen wat er allemaal op haar organisatie afkomt. Zij hoort graag wat dat betekent in het kader van de kanteling en wat de gevolgen daarvan zijn voor haar organisatie.

Mevrouw De Kwant weet dat niet zeker, maar kanteling kent vele verschillende vormen. Het is altijd de kanteling van de systeemwereld naar de leefwereld.

Behandeling

De heer **Rutten** (VVD) wijst op de brief van wethouder Botter van 16 januari 2017, waarin deze aangeeft wat hij verwacht wat het resultaat van de nu te voeren discussie gaat zijn, namelijk duidelijkheid met betrekking tot de vraag of een bijstelling van de basisstructuur nodig is door enerzijds de afspraken met organisaties bij te stellen en anderzijds de doelstellingen aan te passen. Hij denkt dat dat richtinggevend moet zijn voor de nu te voeren discussie. Voorkomen moet worden dat verkenningen gedaan gaan worden voor een nieuw coalitieakkoord.

De **voorzitter** is het daar op zich mee eens, maar benadrukt tevens dat in deze commissie vaker breder wordt gesproken over bepaalde onderwerpen. Hij stelt voor de essentie van een betoog te onderstrepen, zodat bekeken kan worden of er een draagvlak voor is.

De heer **Spijkerman** (D66) heeft complimenten voor de ambtelijke organisatie en het vele werk dat verzet is. De voorzitter vroeg de commissieleden een aantal thema's aan te stippen, waarvan de commissie vindt dat die input zouden kunnen zijn voor de basisinfrastructuur van de toekomst.

Zijn eerste thema is innovatie en flexibiliteit; het tweede is de bekendheid van de basisinfrastructuur; het derde is de resultaatsturing en het laatste de financiering.

Innovatie en flexibiliteit: D66 heeft reeds vaak het Right to Challenge bepleit. D66 zou graag zien dat de mogelijkheid voor kleine spelers een plek krijgt in de basisinfrastructuur. Daarnaast wil D66 flexibiliteit in de budgetten van grote welzijnsorganisaties in Haarlem.

De heer **Brander** (PvdA) vraagt de heer Spijkerman voorbeelden te geven van dat Right to Challenge. Waar gebeurt dat al in de praktijk?

De heer **Spijkerman** (D66) heeft het beleid van de gemeente Groningen bestudeerd. Daar is 300.000 euro beschikbaar op jaarbasis om zzp'ers de mogelijkheid te bieden om met innovatieve zaken aan de slag te gaan. Kleine organisaties moeten dat vaak in hun vrije tijd doen. Groningen geeft dan eenmalig stimuleringsbudgetten. Hij vindt Groningen een goed voorbeeld voor Haarlem.

Volgens de heer **Brander** (PvdA) is dat net iets anders dan het Right to Challenge. Daarom vroeg hij naar een voorbeeld. Dat Right to Challenge is er om iets over te nemen van een partij die dat al doet. Waar heeft de heer Spijkerman dat zien gebeuren?

De heer **Spijkerman** (D66) herinnert aan de inspraak van de speeltuinvereniging, die het beheer van het gebouw zelf ter hand wilde nemen.

De heer **Brander** (PvdA) vindt dat een goed voorbeeld, maar dat gaat nu weer niet over de zorg en de basisinfrastructuur.

Naar de mening van de heer **Spijkerman** (D66) zouden invloeden van zzp'ers, maar ook andere burgers met goede ideeën, een plek moeten krijgen. Dus ook in de zorg ziet hij daar mogelijkheden toe.

Hij sprak zojuist over de budgetten van de grote Haarlemse spelers.

Mevrouw **Klazes** (GL) is van mening dat, wat het Right to Challenge betreft, daarvan sprake is bij het gehanteerde principe bij innovatievelden, Het gaat dan om 'nieuw voor oud'. Als dat lukt, dan krijgt dat een plaats in de bestaande infrastructuur, hetgeen ten koste gaat van het bestaande aanbod. Het bestaat dus al, volgens haar.

De heer **Spijkerman** (D66) benadrukt daar in het vervolg van zijn betoog ook op terug te komen. Het zou wat D66 betreft mogelijk moeten zijn om bijvoorbeeld van het totale budget van DOCK 100.000 of 50.000 euro af te staan aan die kleine speler. Er is nu besloten dat die grote organisaties voor vier jaar subsidie krijgen. Toen is ook afgesproken dat de grootte van dat bedrag flexibel zou kunnen zijn. Zijn vraag aan het college is nu in hoeverre een aantal euro's van bijvoorbeeld de DOCK's en Haarlem Effects van deze wereld naar die nieuwe spelers is gegaan.

De heer **Van den Raadt** (Trots Haarlem) herinnert eraan dat destijds ten aanzien van het Right to Challenge is afgesproken dat het alleen over grasmaaien en wipkippen mocht gaan: het fysieke domein. De heer Spijkerman pleit dus nu ook voor het Right to Challenge in het sociale domein?

De heer **Spijkerman** (D66) antwoordt met ja.

Ten tweede: de bekendheid met de basisinfrastructuur.

Steeds wordt gesteld dat er veel regelingen zijn maar dat Haarlemmers daar onvoldoende van op de hoogte zijn. Zijn vraag aan de wethouder Sociaal Domein is hoe het staat met de verbetering op dat terrein. D66 dringt er in ieder geval op aan ervoor te zorgen dat die bekendheid steeds beter wordt.

Ten derde: resultaatsturing.

Het meten van resultaten blijft lastig, zo stelt het college. Ook wordt gesteld dat Haarlem enige tijd nodig heeft om over te kunnen gaan tot resultaatsturing. Hoeveel tijd heeft het college daar nog voor nodig?

De heer **El Aichi** (CDA) komt terug op de steun voor succesvolle kleine initiatieven ten koste van de grote organisaties. Hoe wil de heer Spijkerman dat handen en voeten geven?

De heer **Spijkerman** (D66) antwoordt dat dat moet gebeuren zoals afgesproken is, namelijk dat een gedeelte van het budget flexibel ingezet wordt.

Zijn laatste punt is die financiering.

In zijn algemeenheid bestaat er volgens hem ruimte in de reserve Sociaal Domein. Hij pleit ervoor daar heel waakzaam mee om te gaan, want Haarlem heeft nog steeds een grote schuld.

Mevrouw **Özogul** (SP) wijst erop dat Haarlem Effect volgens mevrouw De Kwant weinig flexibel budget heeft, dat maximaal wordt ingezet om kleine organisaties te steunen. Vindt de heer Spijkerman dat dat te weinig gebeurt? Hoe ziet deze het wanneer dat budget reeds vast zit in zaken als peuterspeelzalen, speeltuinen et cetera?

De heer **Spijkerman** (D66) herhaalt dat hij het goed zou vinden als elke organisatie een gedeelte flexibel budget aanhoudt. Hij benadrukt dat het niet zijn bedoeling is om grote spelers hun budget af te pakken. Alleen wanneer innovatieve partijen een aantoonbaar beter product weten neer te zetten, vindt hij het belangrijk dat ook daar ruimte voor ontstaat.

De heer **El Aichi** (CDA) was nog vergeten de heer Spijkerman te vragen of deze ook aan de monitoring gedacht heeft.

De heer **Spijkerman** (D66) daagt de heer El Aichi uit om daar zelf een antwoord op te verzinnen.

De heer **Rutten** (VVD) vraagt zich af hoe de heer Spijkerman daarbij denkt om te gaan met de comptabiliteitsvraagstukken die dan voor die organisaties ontstaan.

De heer **Spijkerman** (D66) wijst erop dat de gehele commissie een jaar geleden besloten heeft dat af te dwingen bij wethouder Van der Hoek. Zijn vraag aan het college is hoe het daar nu mee staat. Dit is dus geen nieuw beleid.

De heer **Azannay** (GL) weet dat dat op zich klopt, maar dat had betrekking op het implementeren en dat is iets anders dan het loslaten. De organisaties moet dan dus gevraagd worden wat zij gaan loslaten.

Mevrouw **Dekker** (D66) is namens haar fractie van mening dat onafhankelijke en kritische zelforganisaties onmisbaar zijn buiten de basisstructuur. Zij bieden checks-and-balances voor de gemeente en zijn daarom onmisbaar voor een gezonde democratie. Het is ook belangrijk dat zij Haarlems beleid ontwikkelen en toetsen. Ook binnen de basisstructuur ziet zij hen een rol spelen in het laagdrempelig organiseren en steunen van mensen richting zelfredzaamheid, dagbesteding en dergelijke.

Haar is gebleken dat de ruimte om die taken op zich te nemen er nauwelijks is. D66 vraagt het college daarom (1) een overlegstructuur in te richten met verschillende zelforganisaties; (2) de huidige subsidiesystematiek onder de loep te nemen; (3) te kijken hoe er wordt getenderd en aan welke criteria moet worden voldaan. Zij roept daarbij ook op om bij de uitwerking van het Right to Challenge extra aandacht te hebben voor juist deze organisaties.

De **voorzitter** stelt voor om nu per partij een draagvlakpeiling te doen van de initiatieven. Dat stelt het college in staat helder te krijgen hoe de ideeën verdeeld zijn onder de diverse partijen. Afgesproken wordt eerst een eerste termijn te doen.

Mevrouw **Jacobsz** (AP) stelt ten aanzien van de basisinfrastructuur en “al die raadsmarkten en gesprekken met initiatiefnemers en zelforganisaties”, dat steeds zaken terugkomen als huisvesting en de huren die organisaties moeten betalen. Verder valt haar op dat mensen die moeite hebben met hun zelfredzaamheid binnen de basisinfrastructuur omgeven worden door allerlei hulpinstanties, die wel met elkaar overleggen maar het toch niet voor elkaar krijgen dat een cliënt bijvoorbeeld in aanraking komt met de juiste instanties. Vervolgens wordt die cliënt naar huis gestuurd zonder te weten wat hij

of zij verder moet doen. In het bij de hand nemen van deze cliënten zitten nog hiaten. Zij hoort graag van het college hoe dat opgelost gaat worden.

De heer **El Aichi** (CDA) hoort mevrouw Jacobsz melden dat de huren hoog zijn, waardoor bepaalde activiteiten niet uitgevoerd worden. Hij neemt aan dat de huren apart van de activiteiten gesubsidieerd worden.

Mevrouw **Jacobsz** (AP) weet dat die subsidie voor zelforganisaties maximaal 2000 euro is. De huur is echter vaak hoger dan die 2000 euro. Zij kent daar voorbeelden van en ziet dan dat dingen opgebouwd worden die vervolgens om dit soort redenen weer afgebouwd worden. Zonde allemaal. Zij wijst vervolgens op groepen die qua kenmerken net buiten de subsidieboot vallen en haar vraag is wat de gemeente voor die groepen gaat doen.

De heer **Brander** (PvdA) benadrukt dat iedereen het erover eens is dat het gaat om goede zorg in de wijk en de bekendheid daarvan. Ook de samenhang in die infrastructuur is van belang. Het gaat erom dat met de bestaande welzijnsorganisaties de Haarlemmers bereikt worden die het nodig hebben, jong en oud. Hoe zorg je ervoor dat mensen die de weg niet kennen, toch vinden wat ze zoeken qua hulpverlening? Hij houdt het voor mogelijk dat allerlei verenigingen eraan bijdragen dat ten slotte de juiste hulp bij de juiste mensen terechtkomt.

Aanvullend vraagt hij wethouder Botter hoe het zit met de samenvoeging van Kontext Haarlem en DOCK. Hij hoort graag hoe het de medewerkers is vergaan en hoe die samenvoeging is verlopen.

Mevrouw **Sterenbergh** (VVD) begrijpt op zich de zorg van de heer Brander met betrekking tot die samenvoeging, maar zij wijst erop dat Kontext in 2012 onder curatele heeft gestaan. Wat vindt de heer Brander ervan dat het college nu voorstelt om daar 140.000 euro aan uit te geven? Wat voor signaal is dat en wat gaat dat betekenen voor andere organisaties?

Volgens de heer **Brander** (PvdA) heeft dat voor een deel te maken met externe omstandigheden. Er zijn dingen bij Kontext weggehaald. Daarom moet daar op een realistische manier naar gekeken worden. Het is geen 2012 meer en dingen zijn verbeterd. Misschien dat de wethouder daar nog wat verder op in kan gaan. Verder vindt hij het van belang te constateren dat bij Kontext veel vormen van expertise aanwezig zijn. Het is hem veel waard dat die expertise behouden blijft.

Mevrouw **Sterenbergh** (VVD) hoort de heer Brander zeggen dat er bij Kontext dingen zijn weggevallen, maar dat geldt volgens haar niet voor het geld dat de gemeente in die organisatie stopt. Dus die 140.000 euro komt er wel degelijk nog eens bovenop. Hoe verhoudt zich dat tot al die initiatieven die voorbijkomen en waar geen geld voor is?

De heer **Brander** (PvdA) wijst erop dat het bij die 140.000 euro om ongeveer twee mensen gaat en dat is, afgezet tegen de grootte van de organisatie, nog wel te overzien. Hij hoort ook graag hoe wethouder Botter dat ziet. Maar inderdaad, het is geld dat ook aan andere dingen besteed zou kunnen worden.

De heer **Rutten** (VVD) wijst op de hoofdvraag in de voorliggende brief: of en hoe de raad verandering zou willen zien in de basisinfrastructuur. In die basisinfrastructuur zou hij graag verandering zien aangebracht in de doelmatigheid, waardoor het prestatie meten van belang wordt. Hij leest dat het college daar oog voor heeft en dringt erop aan daar dan vaart mee te maken en daar dan ook deze commissie en de raad bij te betrekken. Het gaat om het antwoord op de vraag wat een goede basisinfrastructuur is en welke kennis daarvoor nodig is. Goede kaders vooraf maken een controle achteraf weliswaar beter mogelijk en effectiever, maar zo'n prestatie dient ook om te leren om vervolgens kaders en beleid bij te stellen.

Het risico bestaat volgens hem dat hier in deze commissie minutieus afgerekend gaat worden, maar denkt niet dat het aan de raad is om daar zo minutieus op te gaan sturen. Bovendien: als prestaties niet duidelijk zijn, worden financiële wijzigingen al snel ervaren als platte bezuinigingen.

Verder sluit hij zich aan bij het pleidooi van de PvdA en D66, namelijk dat die basisinfrastructuur nogal wat omvat en dat de bekendheid daarvan bij mensen die het nodig hebben niet altijd groot genoeg is. Ook hij pleit voor een grotere bekendheid.

Mevrouw **Klazes** (GL) wijst er in haar termijn allereerst op dat de huidige basisstructuur uit een andere periode stamt. Nu de nadruk meer komt te liggen op de eigen verantwoordelijkheid van de burger zelf moet, volgens haar, geconstateerd worden dat die basisstructuur niet altijd optimaal functioneert. Er doet zich echter de verheugende beweging voor dat steeds meer actieve burgers kleinschalige initiatieven starten om bepaalde doelgroepen te ondersteunen. Die initiatieven zijn vraaggestuurd en dat is precies wat GroenLinks wil. De fractie wil weten wat de positie is van deze kleine organisaties ten opzichte van de grote organisaties. Hoe worden de cruciale soevereiniteit en

zelfstandigheid van deze organisaties gewaarborgd op het moment zij gaan samenwerken met de grote organisaties? Hoe leggen zij verantwoording af over hun doelen en resultaten? En hoe wordt voorkomen dat er concurrentie ontstaat?

Er is afgesproken dat er 'nieuw voor oud' gehanteerd wordt en dat bij gebleken succes dat in de plaats kan komen van bestaand aanbod. Zij is van mening dat het bestaande aanbod nog niet voldoende wordt gevonden. Zij pleit dan ook voor een actievere kennis bij de sociale wijkteams van al het aanbod.

De heer **Van den Raadt** (Trots Haarlem) reageert op de opmerking van mevrouw Klazes dat voorkomen moet worden dat er concurrentie ontstaat. Concurrentie tussen wie?

Mevrouw **Klazes** (GL) is het gebleken dat er soms sprake is van concurrentie onderling, maar ook tussen grote en kleine aanbieders. Zij heeft begrepen dat er nu sprake is van een soort eilandwerking. Dat moet worden tegengegaan. Het gaat om een zo efficiënt mogelijke basisinfrastructuur.

De heer **Van den Raadt** (Trots Haarlem) wijst erop dat Right to Challenge inhoudt dat als men het beter doet, dat concurrentie betekent voor het traditionele aanbod.

Mevrouw **Klazes** (GL) antwoordt dat die opmerking betreffende Right to Challenge niet van haar kwam. Er zijn in eerste instantie afspraken gemaakt over het geld voor het fysieke domein en er is nog niet gesproken over hoe zich dat verhoudt tot het sociale domein. Dus daar kan zij nog niks over zeggen.

GroenLinks is verder een voorstander van Burenhulp en vraagt zich af of deze organisatie niet een logische aanvulling zou kunnen zijn op de bestaande infrastructuur. Zij hoort graag van de wethouder hoe het in zijn werk gaat op het moment dat 'nieuw voor oud' wordt gehanteerd. Wie beslist dan wat er verdwijnt en op basis van welke criteria?

De heer **Brander** (PvdA) wil weten of mevrouw Klazes een eigen opvatting heeft over 'nieuw voor oud' en hoe dat beleid gerealiseerd zou moeten worden, want ook de bestaande hulporganisaties hebben mensen in dienst. Heeft zij daar een opvatting over?

Die opvatting van mevrouw **Klazes** (GL) is dat zij daarover graag met de raad van gedachten wil wisselen. Zij hoort ook graag van de wethouder hoe deze daartegenaan kijkt.

GroenLinks wil vervolgens graag dat er op een zo open mogelijke manier gekeken wordt naar een andere, effectievere inrichting van de basisinfrastructuur.

De heer **Azannay** (GL) wil allereerst stilstaan bij de motie van de Ouderen Partij. Er is gecommuniceerd met de stad en hij ziet graag de uitwerking daarvan. Hij hoort ook graag van de wethouder wat het diversiteitsbeleid betreft wat de uitkomst is van het onderzoek door de Participatieraad.

Verder wil hij het hebben over het indienen van aanvragen door de zelforganisaties, met name dan het criterium van aanmelding voor 1 mei en 1 november. Uit informatie uit die zelforganisatie is hem een dilemma gebleken, namelijk dat het bij nieuw aanbod soms frustrerend is als gewacht moet worden op het bereiken van een van die data. In Nijmegen spreekt men in zo'n geval van incidentele activiteit, waarbij binnen drie maanden een aanvraag gedaan kan worden en waarbij dan dus niet gewacht hoeft te worden op de staande termijnen. Hij hoort graag van de wethouder wat deze van dit idee vindt, maar ook van de commissie hoort hij graag commentaar.

De heer **Brander** (PvdA) wil de heer Azannay bijvallen. Hij kent zelfs een gemeente die binnen twee weken een budget toekent.

De heer **Azannay** (GL) benadrukt 'hoe eerder hoe beter', want het ijzer moet gesmeed worden als het heet is.

Tot slot wil hij het hebben over de vrijwilligersverzekering. Nijmegen heeft ook daar een idee over. Daar zijn al die vrijwilligersorganisaties aangesloten bij de collectieve aansprakelijkheidsverzekering van de gemeente zelf. Hij hoort graag van het college hoe in Haarlem hiermee omgegaan wordt en of het een idee is de vrijwilligers ook deze mogelijkheid te bieden.

De heer **El Aichi** (CDA) komt terug op de huren van zelforganisaties en het feit dat voor die 2000 euro (166 euro in de maand!) weinig gehuurd kan worden. In de afgelopen jaren is die subsidie gehalveerd. Hij pleit ervoor hier iets aan te doen, want anders ziet hij dat nog meer zelforganisaties gaan sneuvelen. Zelforganisaties klagen ook over het feit dat zij niet geïnformeerd worden of bijvoorbeeld uitgenodigd worden voor raadsmarkten. Hij pleit ervoor deze organisaties actief te informeren. De toewijzingscriteria sluiten naar zijn mening ook niet goed aan op de behoeften van de

achterban, waardoor subsidies afgewezen worden. Naar zijn mening wordt het tijd om die criteria aan te passen aan de behoefte van de doelgroep.

Uit de beantwoording van de schriftelijke vragen van het CDA blijkt dat er vijf organisaties zijn die een slapend bestaan lijken te leiden. Volgens hem komt dat omdat die organisaties het niet eens zijn met het beleid. Heeft de wethouder onderzocht waarom deze organisaties niet actief zijn?

Hij betreurt het in het kader van burenhulp dat organisaties elkaar niet opzoeken om de kracht van samenwerking te vinden.

De heer **Brander** (PvdA) hoorde mevrouw De Kwant echter zojuist beweren dat dat wel het geval is. Waaruit trekt de heer El Aichi de conclusie dat dat niet gebeurt?

De heer **El Aichi** (CDA) heeft begrepen dat niet alle organisaties mee willen werken. Dat vindt hij jammer.

Mevrouw **Özogul** (SP) begint haar termijn met Burenhulp. De motie is ingetrokken voor de behandeling van vanavond. Zij hoorde mevrouw De Kwant spreken over wat er in het kader van burenhulp gebeurt, maar dat Burenhulp niet in heel Haarlem actief is. DOCK en BUUV moeten in die leemten voorzien. Juist in die afstemming wringt het een en ander. Zij hoort graag hoe Haarlem dit probleem gaat oppakken. Wil de raad dat Burenhulp in de rest van Haarlem uitgerold wordt? Zij hoort daar graag de reactie van de commissie op. De SP is daar in ieder geval voorstander van.

De heer **Rutten** (VVD) spreekt zijn steun uit voor die verdere uitrol van Burenhulp.

Mevrouw **Özogul** (SP) komt vervolgens op de zelforganisaties en de gerealiseerde reductie op de subsidie. Dit leidde tot het initiatiefvoorstel Homobeleid, waar nog eens 10.000 euro vanaf gehaald is. De SP juicht dat initiatief nog steeds toe. Er is een aantal zelforganisaties omgevallen of niet langer actief, hetgeen jammer is want de achterban van die organisaties kan daardoor niet langer bereikt worden. Zij denkt graag mee over een oplossing van dit probleem.

Verder is haar het probleem van het indienen van subsidieaanvragen gebleken, namelijk dat dat heel veel tijd vergt. Bovendien zijn de vrijwilligers van de zelforganisaties daartoe niet altijd in staat. In het verleden had DOCK daar een medewerker voor. Zij vraagt of een dergelijke functie terug kan komen. Verder wijst zij op de organisaties die zich richten op de emancipatie van vrouwen. Dat is mooi, want dat betekent eigen kracht en zelfredzaamheid. Tot haar schrik hoorde zij dat die organisaties niet langer in aanmerking komen voor subsidiëring. Zij hoort graag hoe de commissie hierover denkt. Vanuit de raadsmarkt is de vraag gesteld of de basisinfrastructuur voldoet aan hetgeen beoogd werd. Zij kan dat niet beoordelen en wordt ook niet wijzer van het desbetreffende onderzoek van de rekenkamercommissie. Voorts vraagt zij zich af of hetgeen nu wel gedaan wordt, goed gecontroleerd wordt. Zij weet dat dit vraagstuk al tien jaar op tafel ligt en haar is duidelijk dat de gemeente daar nog steeds geen grip op heeft. In het stuk staat dat de gemeente daar ook geen grip op kan krijgen. Zij vindt echter dat doelen gecontroleerd moeten kunnen worden waar de gemeente geld in steekt. Zij hoort graag van de wethouder hoe die controle verbeterd kan worden.

De heer **Rutten** (VVD) wil weten of mevrouw Özogul dan van mening is dat de raad voldoende helder heeft aangegeven wat de raad precies wil in die kaderstellende rol.

Mevrouw **Özogul** (SP) is van mening haar best te hebben gedaan om dat duidelijk aan te geven. Doelen worden gesubsidieerd omdat die als zinvol worden erkend. Met zo'n doel kan pas gestopt worden als dat doel behaald is en niet eerder.

De heer **Rutten** (VVD) zegt mevrouw Özogul daarin bij te vallen, maar hij wil wel graag helder hebben wat het college dan als doelen heeft.

Mevrouw **Simsek** (CDA) wijst erop dat haar fractie destijds aangekaart heeft dat er toen te weinig materie was waar de raad een oordeel over kon vellen. Toen is de wethouder gekomen met een doelenmatrix. Stelt de SP nu dat dat nog steeds te weinig is om daadwerkelijk te kunnen toetsen?

Mevrouw **Özogul** (SP) vindt inderdaad dat die doelenmatrix ontoereikend is. Wellicht dat de wethouder daar straks nader op in kan gaan.

Een ander probleem is 'nieuw voor oud'. Wat de SP betreft, kan iets ouds pas verdwijnen als daar iets passends voor teruggekomen is. Maar dan stuit men op het dilemma waar zojuist al sprake van was: veel geld zit in panden en allerlei activiteiten 'waar je niet omheen kan'. Dan rest een heel beperkt budget, waardoor het heel lastig lijkt om daar iets mee te doen in de zin van 'nieuw voor oud'. In hoeverre kan er in dat 'conventionele' budget gesneden worden? Hoe gaat het dan met die andere organisaties en hun activiteitenpakket? Anderzijds moet in deze beweging geen bedreiging gezien worden, maar juist een kans tot een mooiere samenwerking.

Mevrouw **Barth** (CU) is blij dat er meer aanvragen zijn gekomen voor het innovatiebudget. De CU juicht dat van harte toe. Interessant is dat ervaringsdeskundigen worden ingezet in gezinnen die dat nodig hebben. Haar vraag is hoe de resultaten gemonitord kunnen gaan worden. Hoe gaat beoordeeld worden welke initiatieven structurele ondersteuning verdienen? Maar zij vraagt zich ook af of er ook niet meer ruimte kan komen voor activiteiten met een meer traditioneel karakter. Welke afspraken zijn er wat dat aspect betreft gemaakt?

Praktisch gezien vindt zij dat de leesbaarheid van het subsidieoverzicht beter kan. Het idee van een standaardformulier is op zich een goede, maar als een organisatie maar op één terrein actief is, blijkt dat uit heel veel lege velden in dat formulier. Zou dat opgelost kunnen worden met een Excelsheet waarin gefilterd kan worden?

Ook zij ziet het gevaar van concurrentie in de nieuwe ideeën rond samenwerking en het schuiven met geld. Zij ziet graag dat onderzocht wordt hoe die concurrentie zo veel mogelijk vermeden kan worden, zodat organisaties elkaar wederzijds juist meer versterken. Zij heeft gehoord dat Haarlem graag een brugfunctie vervult voor kleine initiatieven. Zij denkt dat daarover weinig bekend is bij de kleinere organisaties, die aangeven in de praktijk vaak een dichte deur aan te treffen bij de grotere organisaties. Zij vraagt zich af of de wethouder deze signalen ook hoort. Wat wil hij daarmee doen? Hoe wordt voor de raad inzichtelijk gemaakt hoe de grote, maar ook de kleinere organisaties op die onderlinge samenwerking presteren? Zij zag toch graag dat de resultaten van de basisinfrastructuur meetbaar worden gemaakt. Zij hoort graag mensen aan het woord die duidelijk maken wat de hulpverlening concreet betekend heeft voor mensen.

Wat het up-to-date houden van de sociale kaart betreft, hoort zij graag in hoeverre daarin verbeteringen nodig zijn. Verder is zij ook benieuwd naar wat er buiten de basisinfrastructuur gebeurt, zoals in kerken, sportclubs et cetera. Zouden die ook een plek kunnen krijgen op de sociale kaart?

De heer **Van den Raadt** (Trots Haarlem) benadrukt dat vaak de bekendheid met de basisinfrastructuur ontbreekt. Hij roept op met iets geniaals te komen waardoor die bekendheid groter wordt. Hij heeft wel eens geopperd om in de subsidievoorwaarden op te nemen dat een organisatie per jaar een x-aantal nieuwe mensen moet bereiken.

Hij vond het goed om van GroenLinks te horen dat dat Right to Challenge niet in het sociale domein thuishoort. Zo is dat ook ooit afgesproken. Hij proefde in de woorden van D66 dat men daar nu al die volgende stap wil nemen. De afspraak is echter dat eerst bekeken wordt hoe het binnen het fysieke domein heeft uitgedaagd. Trots Haarlem wil echter uiteindelijk die volgende stap óók zetten. Bij D66, dat de link legt naar de wijkraden, proeft hij daarbij een tegenstrijdigheid. Er zijn wijkraden die goed geïntegreerd zijn in de buurt en mensen de weg wijzen in de bureaucratie. Hij hoort D66 ervoor pleiten om grote organisaties die functie te geven door de kleinere organisaties te integreren.

Mevrouw **Dekker** (D66) ontkent dat D66 pleit voor een dergelijke integratie. De fractie stelt wel dat er een flexibel budget moet zijn, zodat als een kleinere organisatie het beter kan uitvoeren, die kleinere organisatie dat dan ook kan doen. Zij vindt dus niet dat die kleinere organisaties deel moeten gaan uitmaken van die grotere organisaties.

De heer **Van den Raadt** (Trots Haarlem) vat dat op alsof dat flexibele budget dus losstaat van welke organisatie dan ook.

Volgens mevrouw **Dekker** (D66) is een flexibel budget iets wat gevraagd wordt bij een grotere organisatie. Het is inderdaad een ingewikkeld vraagstuk, maar het is iets anders dan het innovatiebudget.

De heer **Van den Raadt** (Trots Haarlem) raadt dan toch aan het op overeenkomstige wijze in te richten als bij wijkraden. Er moet daarbij voor gezorgd dat grote organisaties hun expertise ook ten goede kunnen laten komen aan de kleinere organisaties met goede ideeën.

Verder is het punt van 'kost en inwoning' genoemd, dat een groot deel van het geld opslokt.

Mevrouw **Klazes** (GL) hoort de heer Van den Raadt stellen dat het misschien een goed idee is om de kleine organisaties onder te brengen bij de grotere organisaties. Kan hij zich voorstellen dat kleinere organisaties wel gebruikmaken van de overhead van grotere organisaties met behoud van hun soevereiniteit en zelfstandigheid?

De heer **Van den Raadt** (Trots Haarlem) kan zich dat zeker voorstellen.

Hij dringt vervolgens aan een oplossing te vinden voor het probleem van de jaarlijks stijgende huurlasten van organisaties, die vervolgens niet geïndexeerd worden, zodat organisaties weer een stap terug moeten doen in hun activiteiten. Hij roept verder op te voorkomen dat organisaties te groot

worden, omdat hij het idee heeft dat die clubs alleen nog maar projecten verzinnen waar ze vervolgens subsidie voor krijgen.

Wethouder **Botter** wil zijn beantwoording in drie delen indelen. Allereerst wil hij misverstanden wegnemen die hij zojuist de revue heeft horen passeren. Daarna zal hij ingaan op alle vragen en tot besluit zal hij komen met een reeks van oplossingen.

De eerste misvatting is dan hetgeen de heer Van den Raadt aangaf over de huren en de vastgoedproblematiek. Hij benadrukt dat de afdeling Vastgoed een bepaalde prijs moet maken voor hetgeen verhuurd wordt. Dat betekent dus dat de gemeente aan de ene kant haalt met de hand en aan de andere kant geeft met de hand. Op het moment dat er maar een subsidie van 2000 euro wordt gegeven, terwijl de raad ook de verplichting oplegt om een maatschappelijk rendabele huur te halen, dan ligt daar het dilemma. Dus als men dat dilemma wil oplossen, zal men het debat daarover moeten aangaan.

Een andere misvatting is dat grote organisaties veel geld ter beschikking zouden hebben. Hij wijst op de bezuinigingen van de afgelopen jaren bij de diverse instellingen. Er is al vaker op gewezen dat ook de grote organisaties moeite hebben om het hoofd boven water te houden. Zij zitten met vaste contracten met mensen die zij hebben aangenomen. Daardoor missen zij de flexibiliteit om een deel van hun budget in te zetten voor andere organisaties die met een leuk idee komen. Dat gaat gewoon niet. Richting D66 benadrukt hij dat het nog niet gelukt is om veel nieuwe, kleinere activiteiten bij de grotere organisaties onder te brengen en daar gefinancierd te krijgen. Hoe graag hij dat ook zou willen. Daarom wordt er nu met elkaar gepraat over burenhulp. Als die flexibiliteit er zou zijn, dan zou dat geregeld kunnen worden.

De heer **Van den Raadt** (Trots Haarlem) benadrukt wat het dilemma bij vastgoed en huurlasten betreft op dezelfde lijn te zitten als de wethouder. Hij meent ook niet gezegd te hebben dat grote organisaties veel geld hebben. Hij heeft er alleen op willen wijzen dat hij bij grote organisaties soms het idee heeft dat die niet zo zeer bezig zijn met in te spelen op de problemen van de Haarlemmer, maar veeleer bezig zijn als organisatie overeind te blijven door steeds maar weer nieuwe projecten te verzinnen waarvan men weet dat er subsidie voor te verkrijgen valt.

Wethouder **Botter** benadrukt bij het laatste punt niet specifiek te hebben bedoeld op de heer Van den Raadt.

Mevrouw **Jacobsz** (SP) wijst erop dat in het verleden de huur gedekt werd uit het potje van de zelforganisaties. Toen was dat nooit een probleem. Op een gegeven moment is die systematiek losgelaten met alle gevolgen van dien. Waarom zou het niet weer zo georganiseerd kunnen worden? Destijds heeft zij samen met D66 een motie ingediend over de inventarisatie van het maatschappelijk vastgoed. Het wachten is nog steeds op de resultaten daarvan.

Wethouder **Botter** antwoordt dat aan die inventarisatie hard wordt gewerkt. Mevrouw Jacobsz illustreert met name het dilemma waar de gemeente nu tegenaan loopt. Deze commissie bepleit de belangen van welzijn en activiteiten van zelforganisaties. Tegelijkertijd wordt echter in een andere raadscommissie de wethouder opgedragen te zorgen voor een maatschappelijk rendabele huur, waarbij aangegeven wordt dat de financiële problematiek dan maar langs de lijn van de subsidie moet worden opgelost. Dit betekent dat er intern binnen de gemeente een verrekening moet plaatsvinden, die ertoe leidt dat er meer geld beschikbaar komt voor zelforganisaties en hun huurlasten.

Een volgend punt is de mate van gedetailleerdheid waarop de commissieleden geïnformeerd willen worden. Sinds vorig jaar is de discussie ontstaan rond zaken als het aansturen van organisaties en het beoordelen of er bereikt is wat bedoeld werd. Daarover wordt door de verschillende partijen verschillend geoordeeld. Hij benadrukt dat de hele decentralisatie er niet alleen toe geleid heeft dat de eigen kracht voorop kwam te staan, maar dat er ook meer vertrouwd ging worden op de professional. Hij geeft de commissieleden ter overweging de vraag mee op welk detailniveau men wil sturen. Een alternatief is meer te vertrouwen op de professionals en de raden van toezicht en bestuur. Daarnaast vindt er de toets plaats door deskundige ambtenaren en alle plannen op detailniveau door te pluizen om te beoordelen of de organisaties wel doen waar ze voor gesubsidieerd worden. De raad staat op een redelijke afstand daarvan en wil dat allemaal nog eens dunnetjes overdoen. Wil de raad dat wel?

Mevrouw **Simsek** (CDA) benadrukt dat het CDA niet gevraagd heeft om dat soort evaluaties over te doen. Men vond op een gegeven moment alleen dat er te weinig materiaal was op basis waarvan beoordeeld kon worden of het allemaal wel goed loopt, wat de knelpunten daarbij zijn en wat de

doelstellingen allemaal zijn. De wethouder komt dan vervolgens met een stuk terug met iets meer informatie dan eerder beschikbaar was. Haar fractie doet afstand van de constatering dat zij geen vertrouwen zouden hebben in professionals en dat zij het proces over zouden willen doen.

Wethouder **Botter** merkt dat mevrouw Simsek zich aangesproken voelt, terwijl hij alleen aan heeft willen geven hoe het in dit land georganiseerd is met betrekking tot de toezichtstructuur.

Mevrouw **Simsek** (CDA) voelt zich aangesproken, omdat zij destijds gevraagd heeft om een aanvullend stuk, dus dat klopt, maar zij doet afstand van de bewering van de wethouder dat er geen vertrouwen zou zijn in professionals et cetera. Dat is absoluut niet het geval. Zij heeft toentertijd alleen gevraagd om meer onderbouwing.

Wethouder **Botter** vraagt vervolgens of mevrouw Simsek uit de voeten kan met het stuk dat nu voorligt.

Mevrouw **Simsek** (CDA) zegt in een reactie dat het zo beter is.

Volgens wethouder **Botter** is er dan nog een ander punt, namelijk de vraag of als men vierjarige afspraken maakt binnen die vier jaar de boel nog aangepast kan worden. Dat is dus ook een vraag van behoorlijk bestuur. Op het moment dat men die aanpassing wil, kan geprobeerd worden dat doel te bereiken middels overreding. Eisen is dan niet meer mogelijk wegens de contractafspraken en de budgetproblematiek die daaruit zou voortvloeien voor de organisaties. Hij wil best een keer bekijken wat de verhouding is van wat in gebouwen wordt gestoken en in personeel, afgezet tegen wat er dan nog overblijft voor activiteiten.

Mevrouw **Klazes** (GL) vraagt de wethouder of hij een idee heeft hoe groot de flexibele schil is. Zij kan zich voorstellen dat grotere organisaties een zekere flexibiliteit inbouwen om in te kunnen spelen op onvoorziene ontwikkelingen. Heeft de wethouder vervolgens het idee dat dat percentage van flexibiliteit invloed heeft op de professionaliteit of de kwaliteit van de uitvoering door de welzijnsorganisaties?

Wethouder **Botter** zal die eerste vraag meenemen in zijn onderzoek naar die verhouding. Hij benadrukt verder dat een flexibele schil wel van invloed is op de kwantiteit. De kwaliteit kan soms beïnvloed worden als er weer nieuwe mensen zijn met nieuwe ideeën. Ook dat zou hij in zijn onderzoek kunnen meenemen.

Verder wil hij nu de gestelde vragen beantwoorden.

Dan allereerst dat Right to Challenge. Dat element zal waar mogelijk worden meegenomen in de verschillende projecten. Het is echter iets dat in de Wmo is vastgelegd voor het sociale domein, maar dan wel als iets voor een partij en de samenleving zelf. Dus het is niet iets wat de gemeente moet gaan bevorderen. Verder is het daarbij de vraag, wegens alle hoge eisen die de gemeente stelt aan de organisaties ten aanzien van bijvoorbeeld opleidingsniveau, of in zee gegaan moet worden met nieuwe initiatieven die zich vanuit dat Right to Challenge voordoen, maar niet in staat blijken voor de nodige continuïteit te zorgen.

Mevrouw **Jacobsz** (AP) vraagt zich af of Burenhulp niet een voorbeeld van dat Right to Challenge is. Wethouder **Botter** meent dat Burenhulp een extra toevoeging is, omdat het een heel andere activiteit is, die niet in de plaats wil komen van een andere organisatie. Hij vindt het in dit kader wel belangrijk dat er de komende twee jaar naar BUUV gekeken wordt om daarna te beoordelen of er voor die organisatie plaats gevonden kan worden in het beschikbare gemeentelijke budget voor burenhulpachtige projecten, waarvan er reeds vele zijn. Een element dat hiermee samenhangt is de (on)bekendheid: BUUV, Burenhulp, klussenprojecten in wijken et cetera. Wat hem betreft, zou er een cluster moeten komen van ondersteuningsactiviteiten in en rondom het huis met een centraal telefoonnummer dat zelfstandig wonenden zouden kunnen bellen. Dat zou een eenheid in verscheidenheid moeten zijn om per wijk maatwerk te kunnen leveren zonder dat dat ten koste gaat van de samenhang. Hetzelfde geldt voor clustervorming rondom zelforganisaties, die gericht zijn op de emancipatie van de groep in de Nederlandse samenleving en niet op segregatie! Dit zijn wel zaken voor het eind van deze subsidieperiode, die nog twee jaar duurt. Daarna zouden zaken kunnen veranderen. De kanteling van de basisinfrastructuur heeft nooit echt helemaal plaatsgevonden, want die beweging was nooit helemaal congruent met de activiteiten zoals die nu gewenst worden.

De **voorzitter** wijst op de tijd en het gevaar dat de vergadering gaat uitlopen. Hij neemt vervolgens de suggestie vanuit de commissie over om het agendapunt van de eenzaamheid naar volgende week te verschuiven.

De heer **Brander** (PvdA) hoort de wethouder iets moois zeggen over hoe je middels clustervorming met die basisinfrastructuur zou kunnen omgaan. Hij daagt de wethouder uit om daarover wellicht met een notitie te komen.

Wethouder **Botter** haakt daarop in met de suggestie van een werkconferentie.

Hij meent nu de vragen van D66 beantwoord te hebben. De Actiepartij wees op de hoge huren.

De heer **Spijkerman** (D66) benadrukt dat het hem gaat om het volume van al die subsidies. Hij hoort de wethouder aangeven – en dat in tegenstelling tot wat een half jaar geleden met diens voorganger is afgesproken – dat er bij bestaande organisaties/partners weinig ruimte zit om het bedrag dat zij jaarlijks krijgen flexibel in te zetten. In de eigen brief van juni van de wethouder staat echter dat de gemeente het volume van de afspraken tussentijds kan wijzigen. Is die boodschap dan niet geland binnen de gemeentelijke organisatie of is er een beleidswijziging geweest?

Volgens wethouder **Botter** moet die zin gelezen worden in de zin zoals die doorgaans wordt gebezigd bij een subsidie die meerjarig wordt verstrekt, namelijk voor zover de begroting dat toestaat. De wijziging kan alleen in negatieve zin plaatsvinden als de gemeenteraad zich genoopt ziet om strenger te korten dan wordt gedaan. Binnen de budgetten waarvoor meerjarige afspraken zijn gemaakt, kan eenvoudig niet gekort worden.

De heer **Spijkerman** (D66) gaat het niet om korten, maar om het bieden van ruimte voor nieuwe initiatiefnemers. Op het moment dat die initiatiefnemers eenmalig ondersteund worden om te laten zien dat ze het goed kunnen, dan is het einddoel om ze op te nemen in die basisinfrastructuur. Daar moet binnen de basisinfrastructuur wel geld voor gevonden worden.

Wethouder **Botter** vindt dat dat in het kader van ‘nieuw voor oud’ zou moeten kunnen, maar dan echter pas als dat past binnen de bedrijfsvoering van de organisatie. ‘Meerjarig’ en ‘oud voor nieuw’ kunnen niet zonder consequenties worden doorgevoerd! Daarom is het zo goed dat dat geld voor innovatieve projecten er is. Daarnaast moeten de grotere instellingen roeien met de riemen die ze hebben. Daar kan alleen op straffe van frictiekosten van afgeweken worden!

Mevrouw **Klazes** (GL) begrijpt het punt van de wethouder. Volgens haar zou ‘kwaliteit’ de leidraad moeten zijn. Zij vraagt zich af of dat beslismoment dan ligt op het moment dat er nieuwe contracten worden afgesloten.

Dat klopt, aldus wethouder **Botter**, en dat is ook logisch. Die welzijnsorganisaties moeten in hun bedrijfsvoering er namelijk van uit kunnen gaan dat hun inrichting overeind blijft voor de duur van de subsidieperiode. Daarom benadrukt hij dat voor de twee jaar dat nu de contracten nog gelden, de vinger aan de pols gehouden wordt. Daarna moet de gemeente zich oriënteren op de vraag hoe in de toekomst de boel georganiseerd moet worden. Dan zou met ingang van 2020 besloten kunnen worden om het anders te doen. Daarover moeten raad en college in de komende periode hun gedachten laten gaan.

Mevrouw **Klazes** (GL) vraagt zich af wat er gebeurt met de kleine organisaties waarvoor eenmalige innovatiebudgetten zijn uitgekeerd. Worden die in leven gehouden totdat over twee jaar nieuwe contracten worden afgesloten?

Wethouder **Botter** antwoordt dat dit op een wijze is ingericht waarbij gezorgd is voor de continuïteit. De betreffende partijen wisten bij voorbaat dat het een eenmalige subsidie was.

Mevrouw **Jacobsz** (AP) wil een suggestie meegeven met betrekking tot het onderzoek rond BUUV. In het vorige rapport was sprake van de successen van BUUV, maar zij zou in dat onderzoek ook meenemen wat er minder goed gaat, want dan wordt er van de ervaring geleerd.

Over het punt dat grotere organisaties niet mee zouden mogen doen met innovatieve initiatieven, wijst zij op voorbeelden van grotere organisaties die wel degelijk voor dergelijke initiatieven gehonoreerd zijn.

Wethouder **Botter** geeft toe dat er verschillen bestaan tussen grote en kleine organisaties. Mevrouw **Jacobsz** noemt echter ook grote organisaties die geen subsidierelatie hebben met de gemeente.

Wanneer toch innovatieve projecten worden gehonoreerd, dan worden die projecten op hun merites beoordeeld. Betreffende BUUV gaat hij nu niet iets wijzigen in een rapport dat drie maanden geleden besproken is.

De wethouder zet zijn beantwoording van vragen voort.

Hij kan zich voorstellen dat het jammer is dat zelforganisaties niet langer geholpen worden bij het invullen van formulieren. Hij wil bekijken of die mogelijkheid weer in het leven geroepen kan worden op het moment dat het weer mogelijk wordt om wat voor die zelforganisaties te doen.

De cliëntondersteuning komt binnenkort in deze commissie voor een uitvoerige bespreking. Betreffende Kontext wijst hij erop dat het daarbij ging om activiteiten, die de gemeente geborgd wilde zien in de sociale wijkteams. Toen waren er ook contacten met Kontext en Haarlem Effect. Toen waren er nog allerlei problemen rond de woonruimte. Het was uiteindelijk een bedrag van 350.000 euro voor de risicoanalyse op het moment dat het zou stoppen. Daarover is toen geoordeeld dat dat bedrag omlaag gebracht moest worden. De gemeente heeft zich toen garant gesteld voor een bedrag van 140.000 euro. Dat is nu een bedrag van 90.000 euro. De kans bestaat dat het bedrag nog aanzienlijk lager uit gaat vallen. Dat heeft de gemeente gemeend te moeten doen, omdat alle taken van Kontext nu geborgd zijn binnen het systeem van de sociale wijkteams en binnen de organisatie van Heemstede.

De doelmatigheid, waar de heer Rutten op doelde, is ook een belangrijk punt dat besproken moet worden. Het is moeilijk om sociale effecten te meten. Het heeft geen zin om het aantal deelnemers te turven. Er bestaat ook de narratieve methode, de vertelmethode, waarbij verhalend wordt verduidelijkt wat de effecten op mensen zijn van bepaalde activiteiten. Dat is echter een andere insteek, waarmee in dit land nog weinig ervaring bestaat.

Zelforganisaties niet alleen voor allochtonen, maar voor alle kwetsbare groepen, met een emancipatoire doelstelling, lijkt hem een zinvol idee om verder uit te werken. Dat zou ook kunnen in het verband waar de heer Brander op doelde.

De conclusies van de Rekenkamer laat hij aan de Rekenkamer.

De heer Van den Raadt daagde hem uit om een geniale manier te bedenken om meer bekendheid te geven aan de maatschappelijke infrastructuur. Dat geeft hem in te vertellen ooit weleens gedacht te hebben aan een blad met de opmaak van Belinda, met advertenties, dat een ontmoetingspunt zou kunnen zijn en waarin verhalen worden opgenomen van mensen die deelnemen aan de sociale infrastructuur met ook een adresboekfunctie die helder maakt waar wat allemaal te vinden is et cetera.

De heer **Brander** (PvdA) wil daar de heer Van den Raadt bijvallen en stelt voor om 'Belinda' dan 'Jur' te noemen. Hij meent echter dat zo'n adresfunctie ook niet alle problemen oplost. Hij gelooft meer in netwerken die de hulp rondom de hulpvrager efficiënt kunnen organiseren.

Volgens wethouder **Botter** moet daar multi-channeling worden toegepast. Verder wijst hij erop dat afgesproken is dat binnenkort binnen de Wmo een handleiding komt die duidelijk maakt waar men voor wat terecht kan. Die handleiding gaat huis-aan-huis verspreid worden. Binnenkort staan ook nieuwe dingen op stapel rond de website van het sociale wijkteam.

De heer **El Aichi** (CDA) herinnert aan zijn vraag betreffende de vijf organisaties die er niet meer zijn. De afgelopen tijd is er met drie organisaties gesproken over de effecten van de bezuinigingen.

Waarom is er wel met die organisaties gesproken en niet met de organisaties die een slapend bestaan leiden?

Wethouder **Botter** zal dat voor de heer El Aichi uitzoeken. Hij hoorde ook mevrouw Özogul melding maken van slapende organisaties.

Mevrouw **Özogul** (SP) wil weten of zij goed begrepen heeft dat Burenhulp voor dit jaar gewaarborgd wordt. Dan hoeft zij haar motie niet in te dienen. Verder wil zij over de uitrol van Burenhulp over Haarlem weten of de wethouder in de problemen daaromtrent een rol kan spelen.

Volgens wethouder **Botter** zijn daar niet echt problemen. Het heeft te maken met de financiële kwestie. Als de raad besluit de Burenhulp voor één keer vanuit de reserve Sociaal Domein te betalen om hem vervolgens de opdracht te geven die subsidie verder te vinden binnen de reguliere budgetten dan zal hij die wens gaan uitvoeren.

De heer **Azannay** (GL) herinnert aan zijn vraag betreffende het niet hoeven wachten op de staande termijn in geval van nieuwe initiatieven. Verder had hij de vraag over het opnemen in de gemeentelijke aansprakelijkheidsverzekering van vrijwilligers.

Wethouder **Botter** antwoordt dat officiële vrijwilligers nu reeds in de collectieve vrijwilligers-verzekering worden opgenomen. Verder zou hij wel kunnen toezeggen om nieuwe initiatieven binnen een paar weken te honoreren, maar waaruit moet hij dat dan gaan betalen?

De heer **Azannay** (GL) benadrukt dat hij niet vraagt om zoiets binnen twee weken te organiseren. Hij heeft een motie 'Zelforganisaties, het cement tussen de stenen', die de wethouder de opdracht geeft om daarnaar te zoeken. Daarnaast vraagt hij aan de verordening een alinea toe te voegen inhoudende dat ook incidentele activiteiten binnen twee maanden beoordeeld worden, zodat zij daar niet langer dan zes maanden op hoeven te wachten.

De **wethouder** zegt dit laatste toe.

Mevrouw **Dekker** (D66) herinnert aan haar vraag over het overleg van zelforganisaties.

Wethouder **Botter** wil op het moment dat helder is hoe de zelforganisaties ingericht gaan worden, met alle plezier dat overleg gaan organiseren.

Rondvraag

De **voorzitter** introduceert nu de rondvraag voor de wethouders Langenacker en Snoek.

De heer **Azannay** (GL) wijst op niet-uitkeringsgerechtigden (nuggers) en mensen die tussen wal en schip vallen en wil weten wat de gemeente voor deze mensen zou kunnen betekenen.

Wethouder **Langenacker** benadrukt dat dat afhankelijk is van het soort vragen waar die nuggers mee zitten. Als het om bemiddeling naar werk gaat, dan is er het Werkplein waar ook mensen zonder uitkering met de gemeente in gesprek kunnen over een mogelijke bemiddeling naar werk. Mocht de heer Azannay geluiden horen dat die mensen niet goed geholpen kunnen worden door het Werkplein, dan hoort zij dat ook. Dan kan er naar andere mogelijkheden omgezien worden.

De heer **Azannay** herinnert wethouder Snoek aan de discussie over de huisvestingsplannen voor onderwijs. Hij wil weten of dat licentiegebonden is.

Wethouder **Snoek** kan zich de discussie herinneren, maar oriënteert zich liever eerst als wethouder Onderwijs nu. Daarom is zijn vraag om hierop terug te mogen komen.

7. Invulling Jaar van de Ontmoeting en de motie 'Bestrijding Eenzaamheid'

Mevrouw **Simsek** (CDA) meent namens de hele vergadering te kunnen spreken als zij zegt ontzettend blij te zijn met alle acties die door de wethouder, de gemeente Haarlem en de diverse organisaties zijn ondernomen. Zij hoort graag een verslag van al die bevindingen. Nogmaals, lof voor alle inzet.

Mevrouw **Özogul** (SP) heeft ook veel lof. Als aandachtspunt geeft zij de wethouder de zorg mee voor de kwetsbare groep van oudere migranten, eerste generatie.

Mevrouw **Sterenberg** (VVD) constateert dat ook dit een motie is waar de VVD tegenstemde en dit keer omdat zo'n motie niet nodig zou moeten zijn gezien het bestaan van organisaties als de sociale wijkteams et cetera. Het zou het jaar van de basisinfrastructuur moeten zijn, die zijn nut zou moeten aantonen. Zij hoopt ook nog iets terug te horen van de resultaten uit de werkconferentie.

Mevrouw **Jacobsz** (AP) was vandaag bij de ontmoetingsconferentie: een groot succes. Zij vindt het een goede aanzet om dit thema in de markt te zetten. Zij steunt het pleidooi van mevrouw Özogul voor de aandacht die zij vraagt voor de oudere migranten, onder wie de eenzaamheid bijzonder groot blijkt te zijn.

De heer **Van der Bruggen** (PvdA) heeft het stuk over het Jaar van de Ontmoeting goed bekeken. Daarbij vallen hem twee dingen op. Volgens hem was men in 2015 met de conclusies even ver als nu. Er zijn naar zijn gevoel weinig stappen gemaakt. Een pluspunt van de nota vindt hij dat alle elementen wel genoemd zijn. Het is echter nog niet verder gekomen dan plannen, plannen, plannen. Hij vraagt extra aandacht voor de signaleringsfunctie, die zou moeten leiden tot de betrokken doelgroep. Die functie zou daartoe moeten worden uitgebreid, zodat die effectiever zou worden.

Mevrouw **Barth** (CU) dankt voor de brief van 20 januari. De CU kan alleen maar blij zijn met alle initiatieven die worden genomen. De fractie zou nog graag willen zien op welke bestaande initiatieven aangesloten zou kunnen worden maar die op dit moment nog niet te vinden zijn op de website. Zij denkt daarbij aan de kerken. Zij heeft ook complimenten voor de huis-aan-huisactie.

Wethouder **Botter** dankt voor alle lof. Hij gaat in op de kritische punten. Richting mevrouw Barth benadrukt hij dat het de bedoeling is dat de betrokken organisaties zelf de website invullen. Er wordt alles aan gedaan om alle organisaties daarbij te betrekken. Hij heeft al verschillende keren met de vertegenwoordigers van de verschillende kerken gesproken.

Met betrekking tot de signaleringsfunctie, waar de heer Van der Bruggen op doelde, geeft hij aan dat die signaleringsfunctie bij hem in goede handen is.

Hij zegt de commissieleden de sheets toe van de conferentie over Eenzaamheid (*d.d. 2 maart 2017*) en ook de presentatie van de gemeente Den Haag, waar men al heel ver is op dit gebied. Daarom heeft hij het idee dat er wel degelijk iets veranderd is vergeleken met twee jaar geleden. Verder vraagt hij de commissieleden zich af te vragen wat zij dit jaar zelf gaan doen in het kader van eenzaamheidsbestrijding in hun privésituatie.

Hij zal de commissie ook van de huis-aan-huisgesprekken op de hoogte houden.

De heer **Brander** (PvdA) vraagt zich af wat raadsleden zouden kunnen doen om mensen in contact te brengen met dit soort initiatieven.

Wethouder **Botter** antwoordt dat als iemand aangeeft weleens met iemand van het sociale wijkteam te willen praten, dat een goede combinatie zou kunnen zijn. In zo'n gesprek zou helder kunnen worden hoe betrokkene geholpen zou kunnen worden. De website Haarlem ontmoet biedt dan zo veel activiteiten dat er doorverwezen kan worden. Daar is die website voor bedoeld. Die website wordt door de organisaties ook al zo gebruikt. Het is een soort digitale sociale kaart (met 176 initiatieven), waarin organisaties naar elkaar verwijzen en waar zij elkaar vinden.

8. Rondvraag

Mevrouw **Barth** (CU) herinnert eraan dat de CU vragen gesteld heeft over het aanvragen van parkeervergunningen en parkeerplaatsen door gehandicapten. Zij is blij dat er uitgebreide beantwoording is gekomen in deze vergadering.

Verder vindt zij het mooi dat het college de tarieven gaat onderzoeken en overweegt die tarieven te verlagen. Zij ziet graag dat dit uiterlijk in de Kadernota besproken wordt, zodat de tarieven mogelijk zo spoedig mogelijk aangepast worden. Verder mist zij informatie op de website van de gemeente over de praktische gang van zaken rond bijvoorbeeld de medische keuring. Ook over de kwijtschelding van de kosten wordt niet gesproken. Zij ziet de website graag aangevuld met die informatie.

Wethouder **Botter** antwoordt met ja op beide vragen.

9. Agenda komende commissievergadering(en)

Mevrouw **Özogul** wil graag punt 1.7 (vaststellen beleidsregels scholingsbudget Werk en Inkomen) geagendeerd zien, omdat het daarbij gaat om de integratiemogelijkheden van mensen in de bijstand. Zij heeft daar vragen bij.

De **voorzitter** stelt vast dat de commissie akkoord gaat met dit agenderingsverzoek.

10. Sluiting

De vergadering wordt gesloten om 23.00 uur.